

Судний день

Судний день

*«Нехай радіють небеса, ... нехай радіє земля, ...
нехай радіють поля і все, що на них, ... нехай
радіють усі дерева лісу перед Господом, бо Він
приходить, ... щоб судити світ справедливо і
народи правдою Своєю».*
Псалом 96:11-13

Вчення Біблії про майбутній день суду для всього людства є одночасно заспокійливим і надихаючим надію. Воно узгоджується із закликом у нашому тексті до всіх радіти, що Господь приходить, щоб «судити світ по правді, і народ по справедливості». Апостол Павло підтвердив прихід цього дня, виступаючи на Ареопазі. Він сказав людям, що Бог призначив день, в який «судитиме світ у праведності» через Ісуса Христа, і що Він «дав впевненість усім людям, воскресивши Його з мертвих». Дії 17:31

Майбутній судний день, який Господь передбачив у своєму плані спасіння, — це не просто час, коли праведні отримають нагороду, а нечестиві — покарання. Це також буде період випробування, під час якого люди матимуть можливість, ґрунтуючись на повному знанні

відповідних питань, вибрати між послухом Господу і непослухом, між праведністю і неправедністю.

Це означає, що судний день — це не звичайний день, що триває двадцять чотири години, а, як вчить Біблія, ціла епоха, що триватиме тисячу років. Насправді це ті самі тисяча років, протягом яких Христос буде царювати на землі, бо він буде і Суддею, і Царем. Вірні послідовники Ісуса протягом цієї епохи будуть його співцарями протягом тих тисячі років, і вони також братимуть участь разом з ним у суді над світом. Об'явлення 20:4; 1 Коринтян 6:2

Ці прекрасні і гармонійні вчення Біблії приховані помилковим поглядом, що вічна доля кожної людини безповоротно вирішується Богом у момент смерті. У Святому Письмі немає жодної підтримки для цієї думки (за винятком тих, хто приймає Христа і присвячує своє життя служінню Богу в цьому Євангельському віці).

Навпаки, Ісус заявив, що ті, хто не приймає його вчення, не судяться зараз, а пізніше. «Якщо хтось чує мої слова і не вірить, я не суджу його: ... слово, яке я промовив, те саме буде судити його в

останній день» . (Івана 12:47,48). Як чудово це гармонує з обіцянкою в нашому тексті, що в той щасливий судний день майбутнього люди будуть судимі за «правдою», бо слова Ісуса, безсумнівно, є правдою.

Сьогоднішній судний день

Заява Ісуса про те, що ті, хто зараз не вірить Його словам, не судиться, означає, що ті, хто вірить і стає Його послідовниками, піддаються суду в даний час. Це дійсно так. Але щоб оцінити всі наслідки цього, необхідно усвідомити, що слово «суд», яке вживається в цьому контексті в Писанні, означає не лише винесення вироку, а й включає в себе думку про судовий процес, який веде до вироку.

Таким чином, в Біблії говориться, що християни зараз перебувають на суді. Петро говорить про «випробування вашої віри» і каже, що воно «набагато дорожче за золото, яке гине» (1 Петра 1:7). (1 Петра 1:7). Він також написав: «Не дивуйтеся, коли вас випробовує вогняне випробування, ніби з вами сталося щось дивне» (1 Петра 4:12). Очевидно, що випробування християн є суворими. Але нагорода за них є

відповідно великою. «Будь вірним аж до смерті, і Я дам тобі вінець життя» (Об'явлення 2:10).

Згадавши про «вогняне випробування» або суд над християнами, Петро пояснює далі: «Настав час, щоб суд почався з дому Божого; і якщо він спочатку починається з нас, то який буде кінець тих, хто не слухається Євангелія Божого? І якщо праведники ледве спасуться, то де з'являться безбожні і грішники?» (1 Петра 4:17,18). Цей текст чітко встановлює, що нинішній вік є часом суду для віруючих, «дому Божого».

Це лише початок судового процесу Господа. Петро запитує: «Де з'являться безбожні та грішники [для суду]?» У цьому тексті апостол не відповідає на своє запитання, і деякі роблять висновок, що для невіруючих не буде майбутнього суду, і вони з'являться в місці вічних мук.

Однак Ісус відповів інакше. Як цитовано вище, він сказав, що ті, хто чують і не вірують, проходять повз на даний час і будуть судимі за його «словом» в «останній день». (Іван 12:47,48). У цій чудовій запевненні Учитель чітко зазначає, що суд над невіруючими не відбувається в цьому

житті, що зараз не прийнято рішення щодо їх вічної долі і не буде прийнято до «останнього дня».

Вираз «останній день» не стосується останнього дня теперішнього життя людини. Той самий вираз вжила Марта, коли, говорячи про свого брата Лазаря, сказала: «Я знаю, що він воскресне у воскресінні в останній день». (Івана 11:24). Зверніть увагу, що «останній день» — це час воскресіння. Це тисячолітній день правління Христа і суду — останній великий день, або період, у божественному плані викуплення і відновлення людей від гріха і смерті.

З уже процитованих текстів видно, що тільки посвячені послідовники Вчителя зараз перебувають на суді за життя. Для них не існує другого випробувального періоду, і якщо ми не звернемо уваги на те, що Писання, які встановлюють цей факт, стосуються тільки християн, ми можемо легко припустити, що випробувальний термін існує тільки для тих, хто живе в цьому житті.

Однак ніхто не може бути випробуваний на все життя, перебуваючи під осудом. І саме в такому

становищі перебувають усі, хто не прийняв Христа як свого Спасителя і не присвятив себе виконанню Божої волі. З іншого боку, віруючі, на основі своєї віри, виходять з осуду, який прийшов на людину через отця Адама. У своєму новому становищі перед Господом вони мають «виправдання життя», в якому «немає осуду». Римлянам 5:18; 8:1

Значення цього стосовно майбутнього дня суду відкриває Ісус, коли говорить: «Хто слухає Моє слово і вірує в Того, Хто послав Мене, той має [через віру] вічне життя і не підлягає осуду [грецьке «krisis», що означає суд]; але перейшов від смерті до життя». (Івана 5:24). Це чітко говорить нам, що віруючі, завдяки вірі, вже перейшли від смерті до життя і не підуть на суд у майбутньому; їхній суд або день випробування настає вже зараз.

Це велика істина, яку необхідно врахувати, якщо ми хочемо зрозуміти мету майбутнього дня суду над світом і його результати. Наприклад, це виключає думку, що це час, коли грішники будуть відокремлені від святих, причому це відокремлення буде базуватися на рішеннях, прийнятих раніше, коли кожен з них помер; адже

Ісус наголошує, що «святі», його справжні послідовники, взагалі не з'являться на тому майбутньому суді.

У воскресінні

Як уже цитувалося, Ісус сказав, що ті, хто вірують, переходять від смерті до життя. Це, звичайно, ґрунтується на вірі. З Божої точки зору, вони більше не перебувають під осудом. Саме про них Ісус говорить у Івана 5:29, де він каже, що ті, хто чинили добро, «вийдуть... до воскресіння життя». Час їхнього суду минув, і у воскресінні вони будуть нагороджені «славою, честю і безсмертям», яких вони старанно прагнули «терпеливим продовженням добрих справ». Римлянам 2:7

Ті, хто чинив зло

Ісус запевняє нас, що воскресіння є не тільки для тих, хто «робив добро», бо він каже, що всі, хто в гробах, почують його голос і вийдуть (Івана 5:28). Однак, як заявляє наступний вірш, тільки ті, хто робив добро, вийдуть до «воскресіння життя», а ті, хто «робив зло», вийдуть «до воскресіння суду». Грецьке слово, яке використовує Ісус, —

«krisis», а в загальній версії воно неправильно перекладено як «засудження».

Слово «krisis» в грецькій мові означає вирішальний час випробування або досвід. Це вирішальне випробування для християн відбувається в теперішньому житті, і якщо вони успішно його проходять, вони воскреснуть до життя. Але всі інші воскреснуть «до воскресіння суду», тобто до дня їхнього суду або випробування. Для них велика криза, в якій вирішиться їхня вічна доля, відбудеться після того, як вони прокинуться від сну смерті.

Майбутній тисячолітній період випробувань для світу буде в певному сенсі другим судом для людського роду, перший відбувся в Едемському саду. Це був день суду наших перших батьків, і його результат розділило все людство. У тому суді, або кризі, Адам не послухався божественного закону і був засуджений до смерті. Через спадковість його діти розділили його покарання. Як написав апостол Павло: «Через провину одного судження прийшло на всіх людей осудження» (Римлянам 5:18).

Бог просвітив Адама щодо своєї волі, свого закону. «Не їж з дерева пізнання добра і зла», — сказав Господь (Буття 2:17). Це був простий закон. У ньому не було нічого складного чи важкого для розуміння. Засудження Адама було результатом його рішення піти шляхом, протилежним істині, яка була йому відкрита. Його непокора не тільки принесла смерть, але й призвела до втрати розуміння. Темрява, що стосувалася Бога і Його волі (), була неминучим результатом його «падіння», і нащадки Адама також отримали від нього цю спадщину «темряви». Ісая описує цей загальний стан світу, кажучи: «Темрява покриє землю, а густа темрява — народи» (Ісая 60:2).

Однак Бог не перестав любити своє людське творіння. Насправді, він «так полюбив світ», що послав свого улюбленого Сина, щоб викупити Адама і його рід від смерті. Він також через Христа забезпечив просвітлення світу. Отже, після того, як Ісая описав «густу темряву» над народами, він додав: «Але Господь зійде на тебе, і його слава буде видима над тобою. І народи прийдуть до твого світла, і царі – до сйява твого сходу». вірші 2,3

Відповідно до цього, Ісус проголосив: «Я є Світло світу» (Іван 8:12). Нам також повідомляється, що Він є тим істинним Світлом, яке «освітлює кожного, хто приходить у світ» (Іван 1:9). Не «кожна людина» ще була просвітлена Євангелієм, яке сяє в обличчі Ісуса Христа. Що стосується переважної більшості людства, то досі залишається правдою те, що сказав Іван: «Світло світить у темряві, і темрява не осягнула його» (Іван 1:5).

Звичайно, ті, хто не розуміють світла, не можуть прийняти його і радіти йому. Ось чому Ісус сказав: «Якщо хтось чує мої слова і не вірить, я не суджу його» (Іван 12:47). Своїм учням Ісус сказав: «Блаженні ваші очі, бо вони бачать, і ваші вуха, бо вони чують» (Матвія 13:16). Коли Ісус пояснював, що він не судить тих, хто чує його слова і не вірить їм, він навів як причину пророцтво, яке він процитував і застосував до себе і своєї роботи: «Він засліпив їхні очі і ожорсточив їхні серця, щоб вони не бачили очима і не розуміли серцем, і не навернулися, і я не зцілив їх». Івана 12:40

Ісус сказав: «Бог не послав Свого Сина на світ, щоб засудити світ, але щоб спасти світ через Нього» (Івана 3:17). Віра в Христа, справжнє Світло, є

єдиною умовою, за якої будь-хто може бути звільнений від цього засудження. Але оскільки навіть зараз люди в цілому не розуміють Світла, необхідність майбутнього дня просвітлення і суду є очевидною.

Мертві, щоб почути

Ми вже цитували слова Учителя, які запевняють нас, що ті, хто зараз чують і вірять Його словам, отримують життя – через віру зараз і фактично у воскресінні – і що вони не підуть на майбутній суд разом із світом (Іван 5:24). Але вірші 28 і 29 значно розширюють цю надію. Ісус там стверджує, що «всі, хто в гробах, почують голос Його і вийдуть». Ті, хто повірив і виявив вірність перед смертю, тоді негайно увійдуть у вічне життя. Всім іншим буде надана повна можливість повірити, і ті, хто повірить, будуть жити.

Те, що після смерті буде можливість почути істину і повірити, для деяких буде новою думкою. Але це біблійна думка. Ніде в Біблії не сказано, що можливість отримати життя через Христа обмежена сьогоднішнім. Кожен християнин вірить, що Бог милосердний і терплячий до грішників. Але з якоїсь причини було прийнято

помилкове уявлення, що божественне милосердя поширюється тільки до смерті людини і що Бог не може бути милосердним до людини після того, як вона випустить останній подих.

Біблія не підтверджує цю обмежену думку. З божественної точки зору, весь невіруючий світ мертвий у гріху, і протягом чотирьох тисяч років до першого приходу Ісуса Бог дозволив засудженому гріхом світу заснути у смерті, не роблячи нічого, щоб просвітити і врятувати його. Те, що Він послав Ісуса як Відкупителя і Спасителя, довело, що Бог любить Своїх людських створінь. Але щоб отримати життя через Нього, вони повинні вірити; проте ті мільйони, які померли до приходу Христа, безумовно не мали можливості повірити в Нього.

З того часу померли незліченні мільйони людей, які не мали можливості повірити, бо ніколи не чули про єдине ім'я, дане під небом і серед людей, яким вони повинні спастися (Дії 4:12). Крім того, згідно зі свідченням самого Ісуса, багато хто з тих, хто чує Його вчення, не розуміє суті питання. Від імені цих людей подякуймо Богові за запевнення, яке дає нам Ісус, що Він не судив їх і що вони будуть судимі пізніше за Його «словом».

«СВОЄЮ ІСТИНОЮ»

Заява Ісуса про те, що його слова будуть остаточним судом для невіруючих, узгоджується з текстом, який проголошує, що в той щасливий час Господь буде судити людей «своєю правдою» (Псалми 96:13). Це прекрасна думка. Вона означає, що все людство буде просвічене правдою про Бога, і на основі цього просвітлення їм буде надана можливість слухатися і жити.

Цей славний факт, так чітко викладений у Святому Письмі, висвітлює багато текстів і обіцянок Біблії, які в іншому випадку були б суперечливими. Наприклад, в Івана 1:9 сказано, що Ісус є «справжнім Світлом, яке освітлює кожного, хто приходить у світ». Звичайно, це не було правдою для тих, хто помер до приходу Христа! І це не було правдою для незліченних мільйонів людей після цього. Але цей текст має справжнє значення завдяки благословенній впевненості, що в майбутньому настане день просвітлення.

У чудовому пророцтві про той день, тисячолітній період правління Христа, дається обіцянка, що

«земля буде сповнена знання Господа, як води покривають море». Ісая 11:9

Софонія, у пророцтві, яке зараз збувається у розпаді соціального порядку, описаного апостолом Павлом як «цей злий світ», каже нам, що після цього періоду страждань Господь «поверне до народу чисту мову [посланння], щоб усі вони могли кликати ім'я Господа і служити Йому однодушно». Галатів 1:4; Софонія 3:8,9

Пророк Єремія розповідає нам про майбутній час, коли Господь укладе «новий завіт з домом Ізраїля і з домом Юди», пояснюючи, що тоді божественний закон буде записаний у серцях людей. Знання про Господа стане настільки загальним, що всі будуть знати Його, «від найменшого до найбільшого з них». Єремія 31:31-34

Апостол Павло каже: «Бог... хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до пізнання істини. Бо один є Бог, один посередник між Богом і людьми, людина Христос Ісус, який дав Себе як викуп за всіх, що буде засвідчено в належний час». 1 Тимофія 2:3-6

На перший погляд, наведена тут послідовність здається суперечливою з іншими місцями Писання, які наполягають на тому, що спочатку потрібно пізнати Істину, а потім, на основі цього пізнання, повірити і спастися; адже тут апостол говорить про те, що спочатку потрібно «спастися», а потім отримати пізнання Істини.

Однак у цьому випадку Павло не використовує слово «спасенні», щоб описати вічне спасіння, яке є результатом віри і послуху Євангелію. Натомість він говорить нам, що Божя воля полягає в тому, щоб усі, хто помер у невіданні єдиного імені, даного нам для спасіння, пробудилися від смерті, щоб мати можливість пізнати Істину. Іншими словами, Павло використовує слово «спасенні», щоб описати те, що обіцяв Ісус, коли сказав, що всі в могилах почують його голос і вийдуть.

Велика істина, яку всі повинні пізнати і прийняти, щоб отримати вічне життя, полягає в тому, що Ісус Христос, завдяки Божій благодаті, скуштував смерть «за кожного» (Євреїв 2:9). Павло говорить про це як про «викуп за всіх», і саме ця велика істина має бути «свідчена [розголошена] у належний час». Вираз «у призначений час» є дуже

значущим. Він вказує на те, що Божий план любові для викуплення і спасіння людського роду просувається впорядковано і за заздалегідь визначеним планом, в якому для кожної особливості Його люблячих задумів є призначений час. Нинішній вік і нинішнє життя є належним часом для деяких, щоб зрозуміти Істину і таким чином повірити і підкоритися. Під час тисячоліття і після того, як неосвічений світ прокинеться від смерті, настане належний час для них, щоб Євангеліє було свідчимо в зрозумілій для них формі. Тоді настане їхній належний час, щоб підкоритися і жити.

«І книги були відкриті»

Об'явлення 20:12-15 є одним із найцікавіших уривків Біблії, пов'язаних із майбутнім судом над світом. У цьому символічному пророцтві майбутнє просвітлення людей ілюструється ідеєю відкриття книг. Цей чудовий опис суду над світом звучить так:

«І я побачив мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги були відкриті, і інша книга була відкрита, яка є книгою життя, і мертві були судимі з того, що було написано в книгах, за

їхніми ділами. І море видало мертвих, що були в ньому, і смерть та пекло видали мертвих, що були в них, і вони були судимі кожен за своїми ділами. І смерть та пекло були кинуті в озеро вогненне. Це є друга смерть. І хто не був знайдений записаним у книзі життя, той був кинутий в озеро вогненне».

Під час тисячолітнього царювання Христа, коли мертві будуть пробуджені, вони «стануть перед Богом» в тому сенсі, що завдяки викупній праці Христа первісне засудження більше не буде враховуватися проти них, і кожен матиме можливість вірити, слухатися і жити. Але ця можливість вимагає подальшого прояву божественної благодаті. «Книги» повинні бути відкриті.

Це образна форма, яка говорить нам, що він буде судити людей «своєю правдою» (Псалми 96:13). «Книги» містять правду і повинні бути відкриті, бо доки вони залишаються закритими, правда прихована і люди «не розуміють її».

Звичайно, ми знаємо про думку деяких людей, що книги, про які йдеться в цьому уривку, містять записи про минулі життя всіх, хто помер, і що ці книги відкриваються в день суду, щоб виявити,

хто гідний, а хто негідний. Однак слід зазначити, що пророцтво згадує «діла» тих, хто судиться, окремо від «книг», бо суд, як сказано, буде за тим, що записано в книгах, «за їхніми ділами». Справа в тому, що суд ґрунтується на ступені відповідності їхніх діл істині, що міститься в книгах.

Зрештою, Господь не мав би потреби переглядати записи про справи грішників, щоб визначити їхню гідність чи негідність життя, бо Він знає, як сказано в Писанні, що «немає праведного, ні одного» (Римлянам 3:10). Навіть ті, хто слідує за Ісусом Христом (), були б негідні життя, якби їх судили за їхніми недосконалими справами.

Господь знає, що ніхто не гідний життя завдяки своїй праведності. Але божественна любов забезпечила спосіб уникнути осуду через віру в Христа, в Його «слово» і в чудове дарування Його крові. Але не може бути справжньої віри, поки немає знання, на якому може ґрунтуватися віра. Тому це знання надається, «книги» відкриваються під час тисячолітнього суду.

Бог є своїм власним тлумачем, і в Ісаї 29:11-18 він знову говорить про ці символічні «книги» і про те,

що означає їх відкриття. У цьому уривку нам розповідається про «запечатану книгу», яка дається вченню, а потім невігласу. Жоден з них не здатний «прочитати» або зрозуміти значення її змісту.

Нарешті книга відкривається: «У той день глухі почують слова книги, а очі сліпих побачать із темряви та з мороку». З контексту чітко впливає, що період, названий «тим днем», є часом Царства Христового. І про той день дається обіцянка: «Легідні також збільшать свою радість у Господі, і бідні серед людей будуть радіти в Святому Ізраїлевому». вірш 19

«За їхніми ділами»

У пророцтві про судний день в Об'явленні 20:12-15 мертві, які «стоять перед Богом», — це ті, кого Господь знає як злих. Саме про них говорив Ісус, коли обіцяв, що ті, хто «зло чинили, [вийдуть] на воскресіння для суду». (Іван 5:29). Отже, згадані діла повинні бути їхніми ділами в царстві, після того як вони дізнаються, почують і відреагують на послання відкритих книг.

Пророцтво говорить, що відкривається також «інша книга». Вона називається «книгою життя». Мертві, які стоять перед Богом і судяться на основі їхньої покори тому, що написано в книгах, раніше мали свої імена, так би мовити, в книзі смерті, бо всі вони були в «книзі» Адама. Павло висловлює цю думку дещо інакше, кажучи: «Як в Адамі всі вмирають», але додає: «так само в Христі всі оживуть» (1 Коринтян 15:22).

Таким чином, книга життя Христа буде відкрита для людства, і коли кожен із засудженого роду — пробудиться від смерті і просвітиться — прийме і підкориться істині, його ім'я буде внесене в цю книгу. Відкриття цієї книги життя не для того, щоб дізнатися, чиї імена там знаходяться, а для того, щоб внести імена тих, хто «за своїми ділами» доведе свою любов до Істини, за якою люди будуть потім судитися. Псалми 96:13

Озеро вогню

В Об'явленні 20:13 сказано, що смерть і пекло віддадуть своїх мертвих. Ось чому мертві матимуть можливість постати перед Богом. Пекло, або гадес, як воно називається в грецькому тексті, є станом смерті, а не місцем мук. Після

повернення померлих з пекла, і смерть, і пекло будуть кинуті в «озеро вогню», яке описується як «друга смерть» (вірш 14). Воно називається «другою смертю» не тому, що все, що знищено в озері вогню, вмирає вдруге, а тому, що це буде другий раз, коли буде застосовано смертну кару.

У озері вогню, яке є другою смертю, навіть сама смерть помре. Ця остаточна очищення землі включатиме знищення всіх, чиї імена, зрештою, не записані в книзі життя. Вони будуть кинуті в озеро вогню, другу смерть, не для того, щоб бути мученими, а щоб бути знищеними.

Той славний день, коли Господь судитиме людей своєю Істиною, буде для них часом благодаті. «Коли твої суди будуть на землі, мешканці світу навчатимуться праведності» (Ісая 26:9). Але навіть тоді будуть ті, хто свідомо чинить зло і відмовляється підкорятися істині. Про це говорить наступний вірш: «Але коли злі отримують милість, вони не навчаються праведності; навіть у країні праведності вони продовжують чинити зло і не зважають на велич Господа». Ісая 26:10

Вираз «земля праведності» описує умови, які існуватимуть на землі під час правління Христа. Петро посилається на той самий час, кажучи: «Ми чекаємо на нові небеса і нову землю, які Він обіцяв, світ, наповнений Божою праведністю». (2 Петра 3:13). Петро називає цю нову еру людського досвіду «днем суду і погибелі [знищення] безбожних людей» (2 Петра 3:7). Це означатиме погибель для всіх таких, бо вони будуть «знищені з-поміж людей». Дії 3:23

Однак, як показує Петро, тільки ті, хто відмовляється слухати і підкорятися істині, коли вона буде представлена, будуть викриті як безбожні і знищені. Під просвітницьким впливом Істини їх умисний характер буде викритий.

Вівці та кози

Ще одним уроком про прийдешній судний день є притча Ісуса про овець і козлів (Матвія 25:31-46). Час, коли ця притча має застосування, визначається першим віршем: «Коли Син Людський прийде у славі Своїй і всі святі ангели з Ним, тоді Він сяде на престолі слави Своєї». Ісус сидить на «троні своєї слави» протягом тисячі років свого царювання. У грецькому тексті

«ангели», які з'являються з Христом у славі, є «посланцями». Мається на увазі його церква, ті, хто вірить у цей вік і, виявивши вірність до смерті, будуть прославлені разом з ним як співправителі та судді.

Перед цим «престолом слави» будуть зібрані всі народи, як говориться в притчі, і вони будуть розділені, як розділяють овець і козлів. Це не розділення між церквою і світом, бо церква перебуває зі своїм Господом на престолі. Розділення відбувається між тими з світу, хто раніше не був просвічений і помер як невіруючий. Вони є «мертвими, малим і великим», які «стоять перед Богом», коли «книги» будуть відкриті. Деякі тоді повірять і підкоряться, інші — ні, звідси і поділ на дві групи. Об'явлення 20:12

Усі народи братимуть участь у цій майбутній сцені Судного дня. Ісус в іншому випадку сказав, що Судний день буде «легшим для Содому і Гоморри», ніж для тих, хто відкинув і переслідував Його (Матвія 10:15). Це означає, що мешканці тих грішних міст далекого минулого будуть пробуджені від смерті і отримають можливість покаятися, повірити і жити.

Для тих нечестивих міст це буде легше, ніж для ізраїльтян, які відкинули Ісуса, бо вони не згрішили проти такого великого світла. Але для всіх це буде легше! Всі будуть пробуджені і просвічені, і якщо вони будуть слухняні світлу, істині, вони будуть визнані гідними жити вічно.

У притчі клас «овець» винагороджується за їхню готовність допомагати та співпрацювати. Своїм учням Ісус сказав: «Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного, як я полюбив вас» (Іван 13:34). Коли будуть відкриті книги Істини, слова Ісуса, за якими люди будуть судитися, виявиться, що основою всіх божественних вимог до тих, хто визнаний гідним життя, буде вдячність і практикування божественної любові, того великого принципу безкорисливості, який спонукає людину більше цікавитися своїм ближнім, ніж собою.

Ця якість буде притаманна класу овець. Завдяки цьому вони почують привітні слова Ісуса: «Прийдіть, благословенні Отця Мого, успадкуйте Царство, приготоване для вас від заснування світу» (Матвія 25:34). Це царство землі, спочатку дане нашим першим батькам, яке вони втратили, коли не послухалися Бога і були вигнані з Едему

на смерть. Наприкінці тисячолітнього суду це царство буде відновлено для всіх, хто тоді буде гідний. Саме це відновлення Петро описує як «відшкодування». Дії 3:20-23

«Кози» з притчі — це ті, про кого йдеться в Об'явленні 20:15, чиї імена не знайдено в книзі життя. Це нечестиві з Ісаї 26:10 і з Дії 3:23, які, відмовившись слухати великого Вчителя того часу, «будуть знищені з-поміж народу».

За словами Ісуса, кози «підуть у вічне покарання», а вівці отримають вічне життя (Матвія 25:46). Слово «кара» () у цьому тексті походить від грецького слова, що означає «відрізати». Іншими словами, «кози» будуть відрізані від життя — знищені. У вірші 41 це символізується вогнем — одним із найруйнівніших засобів, відомих людині, — «приготованим для диявола і його ангелів».

Дійсно, слава Богу, навіть диявол і нечестиві ангели, які з ним, також будуть знищені в тому символічному озері вогню, яке Одкровенник називає «другою смертю». Тим часом кожна дитина Адама матиме повну можливість прийняти Божу благодать, надану через викупну працю Христа. Ніхто не втратить життя і не

залишиться без спасіння, крім тих, хто, незважаючи на повне просвітлення, відмовляється вірити і підкорятися істині.

Це розширене бачення великої широти Божої благодаті та любові повинно надихати нас на ще більше бажання служити Йому та догоджати Йому, адже ми маємо чудову можливість співпрацювати в божественному плані спасіння загубленого роду людського. Отримати дар життя через Христа — це чудове проявлення Божої благодаті. Але крім цього, через Христа ми маємо велику честь бути партнерами Бога та Його улюбленого Сина в роботі примирення загубленого світу.

З огляду на чудові благословення, які ще чекають на людство, благословення, які прийдуть до людей під час тисячолітнього суду, не дивно, що псалмист закликав все створіння славити Господа, бо «Він приходить судити землю». Бо «Він буде судити світ справедливо, а народи — правдою Своєю». Псалми 96:13